

TELEGRAFULU ROMANU.

Telegrafulu ese de dōne, ori pre septembra: Dumineca si Joi'a. — Prenumeratiunea se face in Sabiu la expeditora foie pre afara la c. r. poste cu bani cat' a prin seriori francate, adresate catre expeditura. Pretul prenumeratiunei pentru Sabiu este pre anu 7 fl. v. a. ear pre o jumetate de anu 3 fl. 50. Pen-

Nr. 60 ANULU XXI.

Sabiu, in 26 Iuliu (7 Augustu) 1873.

tr celelalte parti ale Transilvaniei pentru provinciele din Monarchia pre unu anu 8 fl. iera pre o jumetate de anu 4 fl. v. a. Pentru principale si tieri straine pre anu 12 1/2, anu 6 fl. Inseratele se plateste pentru intai' ora cu 7 er. sirulu, pentru a doua ora cu 5 1/2 er. si pentru a treia repetare cu 3 1/2 er. v. a.

Nr. cons. 692. 1873.

Câtra Parintii Protopopii si administratori protopopesci.

Inaltulu Ministeriu reg. ung. de culte si instructiune dto 18 Apriliu a. c. Nr. 9432, aduce la cunoscinta consistoriului nostru archidiecesanu, cumea §-falu 17. alu legei dietali IX. din anul acesta pentru timbre si competitintie indatoresce pre preotimea tuturor confessiunilor, ca tota casurile de mōre, in data ce le-a petrecutu in matricula mortilor, sa le faca cunoscute antistieci comunale.

In urm'a acesteia deci se insarcinēdā PP. Protopopii si administratori protopopesci, ca fara amanare se aduca acēsta dispositiune a legei la cunoscinta preotimei nostre spre scientia si intocm'a urmare.

Sabiu, din siedintia consistoriale tienuta in 12 Iuliu 1873.

N. Pope'a, m. p.

Archim. si Vicariu archiepiscopescu.

Nr. cons. 512.—1873.

Câtra Parintii Protopopii si Administratori protopopesci.

Inaltulu Ministeriu reg. ung. de culte si instructiune dto 20 Maiu a. c. nr. 11,835. imparta-siesce acestui Consistoriu archidiecesanu in copia harthia inalt. ministeriu reg. ung. pentru aperarea tieri din 23 Apriliu a. c. nr. 11,461. prin carea se recerca Consistoriul archidiecesanu a inviatu pre preotimea nostra archidiecesana, ca la estradarea de atestate de cununia pentru soldati si operatori de tiéra (honvéd) la cererea densilor, — se insemenze totu-dén'a pre acēste atestate, resp. in locul, unde se obiceinuesce a se lipi timbrul, scopul atestatului cu cuvintele acestea: "Pentru tienerea in evidintia a soldatilor", (katonai nyilvántartás czéljából).

Deci PP. Protopopii si Administratori protopopesci vor avea a aduce acēsta ordinatiune ministeriala la cunoscinta preotimei nostre spre sciintia si intocm'a urmare.

Sabiu, din siedintia consistoriale tienuta in 12 Iuliu 1873.

N. Pope'a, m. p.

Archim. si Vicariu archiepiscopescu.

Nr. cons. 714. 1873.

Incunosciintiare.

Fiindca locu pre tempulu prescrisul pentru tienerea esamenelor de cunoscintiune cade tienerea congresului nationalu bisericescu electoralu, asiā terminulu pentru facerea esamenelor de cunoscintiune atâtă ivnetatoresci căt' si preotesci, precum si pentru primirea tinerilor nostri la ascultarea studiilor pedagogico-teologice in institutulu nostru archidiecesanu sa amena pre 10 si urmatorele dile ale lunei lui Septembrie a. c. st. nostru, — ceea ce prin acēsta se aduce la cunoscinta publica spre sciintia si orientare, cu acea ca tota cele-lalte dispositiuni ale regulamentului aduso de sinodulu archidiecesanu din acestu anu cu privire la aceste esamene, precum si cele din ordinatiunea consist. din 30 luniu 1872 Nr. cons. scol. 181 referitor la primirea in institutulu archidiecesanu (Teleg Rom. Nr. 55. 1872) ramānu neschimbato.

Sabiu, din siedintia consistoriale tienuta in 19 Iuliu 1873.

Consistoriul archidiecesanu.

Escentienta Sea Archiepiscopulu si Metropolitulu Andreiu Baronu de Siagun'a.

(Urmare.)

Dara sa incetediu aici, căci de aru si sa enumero tota faptele si meritele acestui archipastorius din fru in peru, nu m'asi mai oprī nici unu anu, si asiā dicu numai atât'a, ca in ece-ti 27 de ani ai archipastoriei sele, nu a fostu o di, nici o ora, nici unu minutu chiaru, in care présant'a sea sa nu si seversitu vre-unu bine pentru biserică, na-tiune si omenime. Elu si-a datu avere si-a datu odichn'a susletului si a trupului, si-a datu inim'a, si-a datu totu, totu si-a datu pentru binele si fer-cirea acelora. Acēst'a e o raritate, unu fenomenu raro si fara parechia in dilele noastre, si tocmai pentru aceea unu astfelu de archiereu lu vomu puté astă numai in tempulu celu classicu alu crest-nismului, in tempulu unui Vasiliu celu mare, Gheorgiu teologulu si Ioanu Gura de auru, si nu mai cu acesti trei lucereferi ai bisericiei si ai omenimei lu vomu puté asemenea.

Acestea suntu fapte complinete, si unde vor-besec faptele, acolo amutescu vorbele vina de ori si unde!

Acēst'a este pre scurtu vieti'a Escentientei Sele Parintelui Archiepiscopu si Metropolitulu Andreiu Baronu de Siagun'a, dicu pre scurtu dara totusi inde-stulitoru, pentru ca sa cunoscemu cine a fostu elu si ce margaritaru mare amu perdata intr'ensulu.

Din acestea vedema ca Metropolitulu Siagun'a, in privintia biserică-ka a fostu una archipastorius, carele asemenea gradinariului bunu si inteleptu, spargendu tielin'a, cându veni la Ardélu, din pa-mentulu celu intienitul lucrândolu si cultivândulu in cursu de 27 de ani, in sudorea setiei sele, for-mă o gradina mare si frumosă, o umplu cu totu-feliulu de agri si pomi, fructiferi, si acum la mōre ni-o lasă nōne de ereditate; ca elu prin intelepciona sea si prin zelulu seu celu nechositu isbuli a adună tota pările dismembrante ierasi la corpulu loru naturalu, la mam'a comuna, precum si aduna-gain'a puji sub aripile sele; ca elu fu una elibe-ratoriu, restauratoriu si organizatoriu alu bisericiei sele celei asuprise si subjugate.

Metropolitulu Siagun'a in privintia nationale se pote dice, ca intre-cu pre toti români seculului acestui'a cu inaltimea spiritului si marimea fapteleloru; pentru ca nici unul din cei-lalți români mari nu sparse tielin'a, ca elu, — nici unul nu crea din nimic'a, ca elu, — nici unul nu eliberă mai fara midilociu unu poporu din sclavi'a trecutului, ca elu. Pâna cându ayu densulu caus'a nationale in mâni'-si, o conduse cu lōta intelepciona si barbat'a-i pro-pria fara de a si pasit u-cându-va vre-unu naufragiu. Ori-ce rezultate bune, ori-ce drepturi castigă na-tiunea româna in decursulu acestor 27 de ani, totu-prin tr'ensulu se castigă, si fara de densulu ni-mic'a nu se facu, din căte se sacura. De amu si fostu norocosi a ne conduce elu pâna in aserisitu, de-si pote nu amu si ajunsu aceea ce ajunseram in cele bisericesci, dara celu putinu amu stă de sicuri de diece ori mai bine de cum stămu astazi in celo national. Voru veni momente grave, in carei vomu simti adencu lips'a Metropolitulu Siagu-n'a in sfacerile noastre nationali.

Metropolitulu Siagun'a in privintia politica a fostu unu barbatu politiciu si de statu de intai'a marime, pentru ce parerile si sfaturile lui si si aveau trecere pre la tota autoritatile si locurile com-petente. Elu petrunde in obiectulu politiciu cu o agerime rara. Elu in politica nu casculă cu factorii idealici, chimerici, ci totu-dén'a cu impregiurările reali si pre acestea le si scie folosi de minune.

Pentru aceea si seceră elu pre terenul politiciu re-sultatele cele mai imbucurătorie. Dicu unii ca elu aru si fostu si norocosu in multe. Pote si si acēst'a; dara totusi sa nu se perda din vedere, ca a se sei folosi cine-va de norocu, inca e o majestria. Dicu ierasi altii, ca reposatulu Metropolită avu unu mare norocu, incașu pentru rezultatele intreprinderilor sele, cu schimbarea impregiurărilor din an. 1848. Inse impregiurările potu si cătu de favorabili, ele trece pre aci incolo, deca omulu nu le scie folosi. Reposatulu in Domnulu dacea de multe ori togm'a din contra, ca sa si venitu elu la Ardélu macaru numai cu 10—15 ani inainte de 1848, aru si facutu minuni.

Metropolitulu Siagun'a in fine a fostu unu patriotu din cei mai buni, unu suditu credinciosu si loialu si unu operatoriu alu tronului si dinastiei.

Pentru acea si stetea elu in mare gratia la imperatula si regele nostru. Meritele lui cele mari le recunoscu si Majestatea Sea decorandu-lu la a. 1850, cu ordulu Leopoldinu cl. II. la a. 1852 conferindu-i baronatulu si denumindu-lu de consiliariu intimu de statu alu Majestătiei Sele; la a. 1864 decorandu-lu ierasi cu ordulu coronei de seru cl. I; si la a. 1867, cu ordulu leopoldinu crucea cea mare, — apoi denumindu de membru la senatulu imperialu inmultitu, de membru pre vietiila la senatulu imperialu cas'a de susu, in fine devenindu membru alu casei magnatilor la dieta din Pest'a, si distingendu prin prea inalt'a-i atentiane la deosebite alte ocazuni.

Metropolitulu nostru stetea si la straini, fara deosebire de nationalitate si confesiune, in mare stima si veneratie. Aceasta stima si veneratiune si-o manifestara acēst'a de nenumerate ori atât'u de-dreptulu satia cu reposatulu la diferite ocasiuni, cătu si midilociu prin diurnalistica, fol literare si opuri scientifice varie, vorbindu si scriindu despre densulu ca despre o celebritate europeana. Simpatie acestea generale, se aretara in modulu celu mai invederatu chiaru si la mōre-i, prin dolinu comunu spontaneu, prin trasulu clopotelora pre la tota biserică si prin participarea la ingropacione a tuturor claselor societătiei sabiene, si prin necrologe, multu pucinu exacte, ce ii se faeuia prin diurnale.

Iera biserică si nationea? Acestea lu iubau si-lu venerau cu pietate pâna la adoratiune. Nu se poate nega, ca din partea onoru si ai națiunei se facura incercări continue spre a seduce opinionea publica satia cu reposatulu nostru metropolit, can-tându alu suspicionă, a-lu discredită si depopularisă sub diserte preteste, infasiasindu-lu cându că serbu de nationalitate, cându că magiaronu, cându că despotu etc.; de-si elu, cum vediuramu, se trase din un'a din cele mai de frunte familii române, de-si faptele lui suntu cele mai stralucite adeverata românesci, si de-si elu de voia bona si din indemnul propriu facu aceea, ce nu mai facu altul: si de teputa din mâna, introducendo vieti'a constitutionala bisericescă, spre uimirea tuturor. Si atari incercări se facura din partea acelora, cari ne cum sa se pota asemenea cu unu Metropolitulu Siagun'a, daru nici celu mai micu rezultatu pozitivu nu-su in stare a ne areta din parte. Si cu tota acestea trebuie sa marturisim, ca nationea nostra româna cătra nimenea o' a aretat atât'a veneratie, că cătra Metropolitulu Siagun'a. Ea 'ei manifestă simtieminte sele de reconoscintia si multiamire cătra facetoriu seu de bine de nenumerate ori, in modulu celu mai expresivu si entuziasticu. Sa ne aducem u-nu mai amiole de intempinarea lui la reintocere-i din Viena la a. 1849, — de pri-mirea lui in Brasovu că presedinte alu associa-tiunei transilv. române la a. 1862, — de denumirea lui de metropolit la a. 1864, — de jubileu celu de 25 ani ai activitatitel sele in Ardélu, — de universal'a condolentia si participare la inormen-

farea lui, și de căte și mai căte alte ovațiuni oca-sionali atâtă in Sabiu, cătu și pre arii in diferite locuri. Ba erau tempuri, cându chiaru și inimicul lui pronunciati se vedea constrinsi a-i aretă respectul și a-i recunoscere eminentele cualități și superioritatea.

Acesta a fostu Excelența Sa par. archiepiscopu și metropolitu alu nostru Andrei Baronu de Siagun'a. Unu geniu, care că totă geniurile a trebuitu să moară, pentru că mai bine sa se pote cunoșce și prețul. Voru trece văzuri, pâna cându biserică și națiunea voru fi fericite a-si mai avé unu alu doilea Siagun'a, ieră pâna atunci locul ce-lu ocupă densulu neintreruptu va fi golu. Voru veni tempuri furtunose, cându vomu plângem amaro, și mai amaru decât acum perderea Metropolitului nostru.

Dormi in pace sufletu înaltu și nobilu! Si te odichuescă în urmă luptelor celor mari ce le ai loptat in viația. Fii securu, ca lumea română te va glorifică și cu placere 'si va aduce aminte pururea de pre închinătu nostru metropolitu „Andrei celu mare“!

Cu acestea me simtii datoriu fatia cu reposatul, că unul, carele de 17 ani avui onore a me astă in nemidiloci'a lui apropiare, scriindu cele ce le amu scrisu, din propria-mi sciuntia și cunoștinția.

Vou mai reveni inca la reposatul, căci elu ne lasă unu memorialu alu seu, plinu de acte și documente pentru tempulu archipastoriei sele, pre care că pre unu materialu interesantu pentru istoria natională, nu vomu lipsi la tempulu seu a-lu dă publicitatei.

Sibiu, in Iuliu 1873.

Nicolau Popă,
Archim. și Vicariu archi-
episcopescu.

Veni-voru toti deputatii la congresu?

Asiă audiu punendu-se întrebarea din mai multe părți, care întrebă unii o responde, ca scu despre unii său despre alii din deputati, ca nu voru veni, mai cu séma din eparchiele sufragane, la congresul electiv.

Este adeverat ca statutul organic prevede și eventualitatea acesta. Asiă in §. 157. p. 4 dice: „Deca ori din archidiocesa de o parte, ori din eparchiele sufragane de alta parte, s'ară aretă mai multi membri alegatori, decât jumătate, atunci prin sorte se scotu dela votare din partea pre-cumpanitoria stăti membru, căci suntu de lipsă spre a sustine paritatea ambelor părți.“

Este mai departe adeverat ca caletoriu și fatigul pentru multi din dd. deputati suntu nisice sacrificiuri in tempulu de fatia nu nesimtite. Inse fiindu ca suntu pentru primă ora chiamati de a functiona la unu actu atâtă de importantu, la unu actu, carele va remană pentru seculi unu momentu însemnatu alu istoriei bisericei și națiunei noastre, credem ca chiaru și pre lângă sacrificiuri însemnate fia-care membru alesu alu congresului este obligat moralmente a nu crotia nici fatigiu nici alte sacrificie, deca s'ară recere, căci deca nu ne vomu apărti noi drepturile noastre cum sa pretindem apoi stimarea acestor din partea strainilor.

Credem ca suntemu de acordu cu opinionea cea generală a credinciosilor nostri din provinciile întrăgă metropolitana, deca vomu pune la inimă săcărni deputatu săntieni'a missionei și vomu pretinde dela fia-care că sa-o și împlinescă.

La casu inse cându unul său altul ar fi impedeală in unu astfelu de modu incătu să-i sia preste potintia de a luă parte la congresu, atunci totu săcărni causei credem ca aru aduce cu sine, că de tempuriu sa abdica de mandatul ei-lu are asupra și sa facă locu altui, care pote satisface acestei înalte missiuni fatia cu biserica in momentul acesta pre care noi nu gresim deca 'lu numerămu intre cele supreme.

In „Hermannsläder Ztg.“ de ieri a operutu unu articuliu intitulat „Napoleonu III, Cuz'a și Siagun'a“ cu privire la articulul reproducă si de noi după „Aurora Craiovei“, sub acela-si titlu, unu articuliu demn de a fi cettu si de publicul nostru.

Este o mangaiere mare pentru noi cându venu atari apătri și chiaru in press'a neromană, apătri, cari mergu cu distingerea intre merite și merite mai departe de cum le vedem distinse in press'a nostra natională. Ne tienem de datinția a reproduce și acesta articuliu in unul din rii nostri vizitori, pentru că publicul nostru, și pote

mai tardiu istoricul nostru, carele se va ocupa cu periodula strinsu legatu de barbatul celu mare alu bisericei și națiunei noastre sa aiba precătu se pote adunate și parerile și apătriile diverse ce s'au datu la ocasiunea mortiei sele asupra-i din cele mai diverse puncte de vedere laolaltă că într'o colectiune.

Pote ca unele ni-au scapatu pâna acum din vedere să nu amu avutu inca tempulu și spatiul spre a reproduce, inse după parerea noastră este de lipsa, ba este de detorsiția că sa le adaugem succesiive pre totă, căci după parerea noastră totă contribue la însemnatatea cea nedisputabile a activităției inaltului defunctu.

Cu privire la alegerea următorului lui Siaguna „Osten“ scrie următoarele :

Un telegramu din Sibiu ne spune, ca consistoriul metropolitan gr. or. de acolo s'a adunat in 21 l. c. spre a se confatui despre conchiamarea congresului electiv, care va avea sa aléga in locul reposatului Baronu Andrei Siagun'a unu nou Metropolitan alu românilor gr. ort. — §. 157 din statutul organic alu Metropoliei gr. ort. determină, ca consistoriul metropolitan trebuie sa accelereze conchiamarea congresului electiv astfel, că alegerea Metropolitanului sa urmeze celu multă in trei luni dela morțea predecesorului și acesta determina se basedia pre canonul 25 alu conciliului ecum. IV. Deocamdata nu se poate spune cu certe prospectu numele candidatului, ce va avea onore, a fi următorul lui Siagun'a. Unii credu, ca alegerea poate atinge și pre unu laicu, și se provoca la acea impregiurare, ca renumitul patriarchu Fotie inca au fostu unu laicu, carele in trei dile a ajunsu totă gradurile sacerdotale și in urma fu alesu de patriarchu. Inse usul tempului nostru eschide candidatură unui laicu totalu și asiă se poate restringe cu cătu-va siguritate cerculu personalor, din care se va alege următorul lui Siagun'a, la statul clericalu alu bisericei greco-ort.

Mai aproape suntu presedintele consistoriului metropolitan din Sibiu și vicariul generalu alu diocesei metropolitane gr. ort. archimandritul Popă, după aceea episcopulu din Caransebesiu, I. Popasu și episcopulu din Aradu, Ivacicoviciu, celu din urma sa fia la regimul incătu-va o persoană grata. Multi suntu de opiniune, ca aru fi mai rationalu și mai cu scopu, a pune pre vicariul generalu Popă pre scaunul metropolitanu, de certe densulu cunoșce mai cu temeiul și mai acuratu că ori-care recerintele diocesei, fiindu elu de mai multi ani unu „Alter ego“ alu lui Siagun'a și substituindu pre acesta deplinu sub totu decoru lungului seu morbu.

Ce privesc influența, ce o va avea regimul asupr'a actului de alegere, acesta nu poate fi decât indirectă, de vreme ce ori-ce influența directă e cu totul eschisa prin statutul organic sanctionat de Majestatea Sa in 28 Maiu 1869. Dupa ius suprême inspectionis, ce-lu are corona și pre care lu recunoscă și biserica gr. ort., e Majestatea Sa imperatulu indreptatul, a delegă unu reprezentante in congresul electiv, inse acestui comisario imperialu nu i s'a concesu prin statutul organicu nici celu mai micu dreptu, de a luă parte la deliberatiunile congresului său la conducerea acelui. Congresul electiv se bucura de cea mai deplina autonomie și nici unu factoru de statu nu-lu poate impiedecă. Totusi se intielege, ca elu va intrebui acesta autonomia numai asiă, că ea sa nu causeze nici statului nici bisericei, nici intereselor religiose nici nationale, o paguba.

Dupa cum se spune, proiectul de lege pentru arondarea comitatelor este mai gală, și în sesiunea cea mai de aproape se va predă legislativei spre desbatere. „P. N.“ dice, ea elaboratul acesta contine reforme radicali in ceea ce privesc împărțirea teritoriului. In părțile superioare ale Ungariei se voru intruni mai multe comitate, cu deosebire inse se voru face schimbări mari teritoriali in Transilvania. Regimul astăptă dela proiectul acesta devenit uodata lege o administratiune mai bună și mai eficacă; la totă intemplarea împărțirea acesta nouă teritorială va fi uonu din pasii cei mai momentuoși spre reorganizarea administratiunei publice.

„Pester Ll.“ aduse in dilele acesto nisice reflexiuni forte interesante despre politică Austriei in orientu, cari deca eugetămu la referintele cele intime ale foiei acesta cu ministeriul nostru de externe nu potu fi trecute cu vedere. Punctul de mancare alu foiei pestane este înainte de totă indreptatul contră acelora ce susu-

liu, ca imbanatatirea referintelor intre Vienă și St. Petersburg e impreunata cu recel'a referintelor intre Austrii și intre Pórtă. Foi'a pestana combate din totă puterile parerea acăstă și aretă ca insa-si Pórtă s'a apropiat sârte tare de cabinetul din St. Peterburgu, spre a paraliza unii periculi ce amenință orientul.

In acel'a-si articulu inse foi'a pestana accentuează unu semnificativu „inse“, carele este in stare sa restorne totă afirmația de mai înainte prin cari interesea ca relația Austriei cu Pórtă suntu totu asiă de bune, și voru fi și in venitoriu precum au fostu mai înainte. Pentru ca autorul articulu-lui dice : inse Torci'a nu este numai din afara amenințata, și apoi desfașura icon'a cea mai tristă a unei desperate situații interne a imperiului torcescu.

Autorul articulului respectiv dice : „Acă batu că nisice ciclopi o suta de nemuri și ameninția, pre lângă totu sprințul din afara, a scoté statul din tătienile sele; acă domnescă o administrație miserabilă, carea nutresc nemultămirea și o marescă din di in di; in sferele regimului se schimbă personale și lucrurile că într-un caleidoscopu, ce-lu potu vedea numai ochii acelu se se imbăta de opiu, acă și aretă neînțelegeră colții; acă se vede labirintul confuziunii din totă impregiurările și referintele. Cine poate fi asiă de nebună sa crede, ca unu astfel de imperiu portă în sine garanție existenței sale, și care barbatu de statu va ignoră cu totul posibilitatea caderei unui edificiu (statu) putredu?“

Precum se vede, acă se pune o întrebare ponderoasă sortiei și i se da numai decâtă și responsul, intielesolu întrebării acestei imbrăcate in diplomatie se pare ca vră se dica: Deca va fi că iubitul nostru vecin din sudostu sa ii se intempe ce va omenescu, de ce sa ferescă Domnul, atunci noi suntem binisioru de acordu cu vecinul din nord-est despre regularea eredității.

Sa vedem ce primire va astă enunțarea acăstă a făcă pestane in dijitalistica.

Ocupația prussiana din Francia se află in miscare — către casa. Prește vră căte-va dile și celu din urma soldatului prussian va parasi Francia. Bucuria și generala in totă Francia pentru acestu evenimentu.

Regimul rusesc a ordinat estradarea jidănilor din Kieu și a lasat că acestu ordin să se execute. — In „Kiewianin“ astănu date mai detaliate privitorie la aceasta măsură aspră publicată după raportele oficiale. Prește totu locu ră in Kieu aproape la 3000 judei, intre cari 79 ne-guiaitori de corporația prima, ieră ceia-laltă in preponderanță industriasi și meseriași, afara de acesti 76 de studenți jidani frecventara scolele publice. — Dintre acesti 150 jidani primă concessiunea de a remăne in Kieu, inse domiciliul lor e restrinsu la anumite părți ale cetăției. 130 se escortara, 300 se alungara, 2370 nu-si acceptara săptă săptă, ci o luară la sanatosă. Nimeneu va aproba o atare măsură draconica și nimeneu va avea curajul să apere o atare procedere, ce contradice principiilor tolerante și umane ale secolului XIX. Ca totu dreptul potemo întrebă aice, ca de ce nu se vorbește fatia de aceste procederi in Rusia, despre operatorii cei cu gură mare ai judaismului, cari neîntrerupt agita și predica contră România, pre căndu in același teritoriu nu se cugetă la o alungare a jidănilor? Sănătăția celor eroi ai „alianței israelite“ eurăgiu numai facia cu România cea mică, pre căndu fatia cu Russa cea mare le pere curajul? Noi din partea suntemu pentru cea mai nerestrinsă egală împărtășirea naționale și confesională. Noi condamnăm ori-ce hegemonia de rasa său confesională și precum loptămu noi pentru egală împărtășirea politica a românilor și a slavilor in Austria, logomă asiă și din acelă convicționii suntemu și pentru egală împărtășire confesională a jidănilor in România. Deca ne radicămu vocea noastră pentru aceea, că jidovilora in România sa nu li se detragă nici unu dreptu publicu din motive confesionali, atunci noi suntemu numai consecinți și glasul nostru se va asculta și trebuie să se asculta, căci eu acea resolutione și sinceritate pledămu noi și pentru aceea, că românilor din Austria sa nu li se detragă nici unu dreptu publicu din motive naționale. Dara acelă diuare din Vienă și Pestă, care într-un modu adeverat fanatic se obtrudă de operatori ai jid-

vilor din România, calea principiului egalei iudreptătiri în picioare, de către ele nu numai ca laudări-ce scurtare de dreptu facuta românilor austriaci, ci din contra o salută cu glasul viu de bucuria

Intro adeveru, egală indreptatire, pre care o
pretindu jidovii din Romani'a, compete să românilor
din Austri'a și noi nu pricepem, cum acele diuari
să acei politici cari intrevinu pentru jidovii din Ro-
mania, aplaudă suprimerea românilor din Au-
stri'a. Si totusi acăsta securare de dreptu, asupr'a
cărei a se plângu români din Monarchia austriacă,
e cu multu mai mare că aceea, carea s'a comisură
contr'a jidovilor din Romani'a prin multu amintită
lege pentru spirituoșe. Acăsta lege determinédia,
ca jidovii in comunele rurale suntu eschisi dela
vinderea spirituoșelor. Inse restringerea ce con-
tine acăsta lege nu e insuflata de motive na-
ționale sau confessionale, ci din privinție către na-
țura comună a statului, ea aru lovit și pre alții, cându
acesti a s'aru ocupă cu negoziul spirituoșelor in
comunele rurale. Acăsta restringere nu tientesc
la jidovu sau român, ci la traficantele spirituoșe-
loru, carele e unu periculu pentru prosperarea
morale și materiale a comunelor rurale și de acea
trebuie îndepărtat prin o legă dela terenulu, pre
carele elu pote cauza dauna mare. E o templare,
ca logm'a jidovii suntu aceia, cari se occupă la
tiéra in Romani'a cu vinderea beuturilor spirituoșe
și ca logm'a ei suntu loviti de restringerea, pre
carea legea trebuia se-o introducă pentru a impe-
decă ruinarea poporului dela tiéra. Siguru statul
român nu luă acăsta mesura, de nu eră necesaria
să necesitătilor statului trebue să se supuna toți ce-
lalienii fără excepție. Pre pamentul ospitalu alu
Romaniei traiescu mai mulți jidani că in Germania'.
Acolo aflara ei a dôu'a patria și nu numai pânea de
tôte diletele ci și o exsistinta placuta și stare bună.
Deci amicii jidovilor aru avé detorintia sa fia mul-
tiamitori tierei, carea osere favoritilor loru asiă unu
asilu placutu și e precătu de negenerosu pre atât de
neprecăutu dela densii a blastemă și batjocori tiéră, ce
adepostează și nutresce sute de mii de jidovi. — Diu-
ariele din Vien'a și Pest'a facu jidovilor din Ro-
mania unu servitul forte reu prin aceea ca sus-
tieni lupl'a publicistica neîntreruptu contr'a Roma-
niei. „Amicii amicilor nostri suntu și ai nostri
amici“ dice unu proverb vechiu. Dara totu asiă
de adeverata e și dicerea, ca amicii ne amici-
loru nostri suntu și inimicii nostri.

Déca amicii vienesi și pestani ai jidovilor din România se arăta cu atât'a patima de inimici ai Romaniei, atunci nu va intrelasă acést'a, a privi pre jidovii sei de inimici, căror'a nu le-aru poté în mesura deplina concede drepturi civile

„Osten“

Cetima in diuariulu din Augsburg „Allgemeine Zeitung“:

„Presedintele ministeriului austro-ungaru, comitele Andrásy“ are intențiune a convocă la Viena o conferință din partea statelor riverane pentru a se detalia în ce modu are să se sevarsișcă regularea Portilor-de-Feru. Pórt'a va admite, fără indojelă, propunerile cabinetului vienese, dar este încă întrebarea de căăsătări să se cștige România și Serbia. Aceste state riverane au pastrat până acum în această cștiune o atitudine atât de importantă pentru densele, care să se intrelăgă ca negoziările nu vor luă asăcătăru un sfarsit. În fine o asemenea conferință nu va putea avea loc decât în Novembrie, și până atunci se va face căteva mai multă lumina în această afacere, din punctul de vedere al Principatelor-Dunarene.“

„Cetim u in l' Indepedance belge“:

Apropiarea alegerilor pentru noul parlament germanu produce o miscare destul de pronuntiata in favoarea unei politice nationale. Dara opinionea publica, pretutindeni unde se exprime cu indepedintia, cere, ca desvoltarea institutiunilor si libertatilor publice se fia conditiunea absoluta a concessiunilor ce trebuie facute simtiementului national: ea nu va trece, suptu pretestu de a se favorisa unificarea, sa se atribuie imperiului o autoritate ale carei limite constitutiunea nu le-a determinat de ajunsu si ca lips'a de unu ministeriu responsabile si de alte garantii constitutionale se nu o pota garantat in contr'a unor aspiratiuni dictatoriale. Acestoru preocupari, ce domnescu adi la miédia-nópte ca si la miédia-dî in Germania, le respunde „Corespondinta provincială“, care se scie ca reflecta mai cu seamă ideile din regiunile cancelariei imperiale. Po-

litic'a nationala, dice organulu principeloi de Bismarck a creatu nou'a Germania, facendu se cada barieră ce despartiă partea de mădia-năpte de cea de mădia-di și operându o fusiune patriotică intre toate partitele. Corespondinti'a provinciala spera primul urmare ca noile alegeri nu vor aduce în parlament decât omeni devotați acelor-a-si principii și animați de acel-a-si simtiemntu naționale. Că sfârșită logica, trebuie să adauge că concursul aceluor partide nu îl va dobândi guvernul imperial decât cu condițiunea de a rămâne fidele misiunii sale și că alatorii de naționalitate se asigură Germaniei, fără le preocupări, și drepturile unei adeverate libertăți.

Scirile din Spania sunu mai bune de astăzi. Diuariile din Francia ne spun ca ministerul actual al Spaniei desvălta o mare și laudabilă energie pentru reprimarea tuturor insurectiilor. De cătu-va tempu, nici nu s'a mai ivit pre nicaieri vre-o nouă răscăola. Chiare provinciile care au proclamatu autonomia, prin acést'a nu au închelut de a recunoaște autoritatea guvernului central. Singura localitate care stă cu totul opus guvernului din Madridu este Cartagen'a, daca acést' este o excepție. Putine sunt municipalitățile care au imitatu exemplul ei: toate comunele rurale se supunu cu înisce stări de lucruri stabilită de guvernului din Madridu. Toate telegramele care arată lucrurile sub o formă pre multu ingrijitoră sunt din sorginte carlista, și prin urmare pline de esagerații. Astfeliu cătu-va depesi anuncia ca minoritatea Cortesilor ară fi aprobatu întru toate procedere generalului Contreras și ară fi decisu să retraga la Cartagen'a spre a instația acolo unu guvern opus celui din Madridu. Proba inse ca să acesta scire nu este decât o nascocire carlista, se vede din telegramele posterioare din Madridu, care spunu ca toată stâng'a trăiește cu drépt'a să voteze constituinția în totale și se suspende siedințele până la Octombrie.

O telegramă din Perpignanu, cu dat'a de 1 Iuliu, da urmat'orea noutate dupa scirile dela Barcelon'a :

Mai toti gendarmii, pre cari colonelulu Freix il luase cu densulu, s'aui inapoiat si au fostu primiti de poporatiune in aplause frenetice.

In camer'a comunelor din Englter'a s'a facut o comunicatiune foarte importanta din partea guvernului, dupa cum ceteau in „Independinta belgica.“ D. Forster a presintat unu bilu alu dlui Freyuan, care tinde a dà si poporatiunilor rurale dreptulu de houscheld suffrage — votulu proprietarilor de case — care nu se exercita adi de catu de locuitorii de prin orasie si terguri. O asemenea propunere, care are de scopu sa transforme constitutiunea oligarchica a betranei Engltere si sa chiami la participarea guvernului tierei pre tota clasele poporatiunei, era naturalo se gasescă adversari, cari se voiésca se o inlature séu prin amenare séu prin alte midilóce mai dibace, nesprincipindu-o, sub pretestu ca nu este completa. Dlu Forster inse a declaratu ca este partisanu personal alu acestui bilu, degagându cu totulu pre guvern, din care face parte, si adaugendu ca si dlui Gladstone, tienutu in casa din caus'a unei indispositioni, sustiene si d-sea intinderea dreptului propusul fiindu ca 'lu considera justu si ca ori-ce amenarau si nepolitica.

Partidul liberale dara va avea in alegerile viitorie una cuventu de ordine: transformarea constituției in sensu democraticu.

Terminandu-si excursiunea din Germania, tia-
rola Alessandru s'a reintrosu in Russi'a prin Ber-
lin si Varsovi'a, unde l'u intalni preste cateva
dile si tiarin'a. Archiducele Albert salutà pe tia-
rolu la Varsovi'a, in numele imperatului Austriei
si asistà la o mare revista militaria ce se detine cu
aceea ocasiune. Din Varsovi'a, tiarolu si tiarin'a au
pornit deadreptulu la St. Petersburg.

Eata alu patrulea articulu din „Federationinea“
Metropoli'a veduvita a româniloru greco-orientali.

ORIE
VI

VI.

Venim a inchide seri'a meditationilor noastre asupra cestiunii puse in fruntea acestor articuli; catre cele insirate pana acum a putin amavem sa adaugem.

Dupăce Arhiepiscopulu și Metropolitulu ales cu majoritatea absolută a voturilor se proclamă.

prin comisariu congresualu, actulu de alegeră
subscrisu de presiedintele și notariulo generalu alu
congresului se subterne Majestățici Sele spre intarire,
și congresulu ascépta în permanentia
sosirea préinaltei resolutiuni de intarire.

Din aceasta dispușetiuie a statutului org. urmédia de sine, ca Majestatea Sea în bisericăa autonomă a românilor greco-orientali nu posiedea „*j u s e l e c t i o n i s*”, adeca dreptulu de a intarî după placu pre ori-care dintre cei ce primira voturi în congresu, de óre-ce congresulu numai pranu l u s i resp. pre acel'a lu substerne spre intarire, care a intronit majoritatea voturilor.

Alta intrebare este: deca Majestatea Sea ore dreptu ori ba a denegá intarirea celui-ce a intranit majoritatea voturilor? Si in acestu casu: ce are de facutu congresulu? Lasam sa responda la acest'a dlu Babesiu, redactorulu „Albinei“, care — precum se vede din reflesiunile sele facute asupra articulilor nostri — a alunecatu si acum'a ca totundun'a a tractá acésta cestiune cu indatinat'a sea patima si cu o maniera baljocuritoria si a pretinde, ca români gr. or. numai de acolo sa céra consiliu, unde este, adeca dela densulu, celu cu patent'a. Ni pare reu, ca i-amu facutu superare prevenindu-i cu pertractarea cestiunilor, ce subversédia la alegera metropolitului, dara d-sea sa binevoiescă a ne pădená, căci fără scirea si învoieare a sea amu cutedat a sulevá unele cestioni de importantia si a incercá resolvirea loru dupa priceperea nostra in spiritulu statutului org. si — credem — în interesulu creștinilor ge. or. români de cari indresnimu a ne tiené si noi.

Dupa sosirea preînaltelei resoluþiuni de intarîs noulu Metropolit, deþea este Arhiereu, se introduce indata in scaunulu metropolitanu in si prin congresu; iéra deþa metropolitulu se alege dintre preþibiteri: atuncia alesulu trebuie sa se supuna esaminarei canonice prin s i n o d u l u e p i s c o p e s c u , care este compusu numai din Arhierei, si aflându-se demn, se hirotonesce si se introduce in scaunulu metropolitanu, dară nu mai multu in si prin congresu, ci prin consistoriu metropolitanu.

Deca celu alesu nu s'aru astă demnă de înaltula oficiu, celu ocupa metropolitulu in biseric'a gr. or. atunciă congresulu are sa alege altă Metropolită.

Sa ne fie iertata aci a mai atrage atenținea celitorilor, asupra unei cestuii neaderâse.

A nu auditu mai adeseori a se face intrebarea, si a se desbatе pro si contr'a fara de a se si potе capacitate din destulu cei de parere contraria: deca in biseric'a gr. or. romana de Archiehiereu (Episcopu, Archiepiscopu, Metropolitu) sunt deosebiti de catolici.

Cestiuinea nu e nouă. Ea a ocupatul chiaru si in tempii cei mai vechi, in primii secoli ai creștinătăției atâtul pre cei mai renumiti canonisti ai bisericei greco-orientale, cătu și pre canonistii temporilor mai de apoi de diferite confesiiuni, dreptu acea a astăzi adeverul in cestiuinea acăstă carea a creatu pentru sine o literatura întréga, astădi nu mai pote fi greu de rezolvit.

Nu voimă a enumera aci enormele argumentări, ce s'au adus înainte pro și contra, nici fără cele multe, prin care aceasta cestiușă a trebuit să trăea dela întemeierea creștinătății încocă, mai vîrtoșu atunci, cându-se în biserică creștina carea la începutu era numai una, apostolică, s'au verită abuzurile cele multe și prin aceste certele imense dogmatice, mai apoi despărțirea bisericii creștine în biserică orientală și apuseană, această ierarhie în biserică romano-sfântă greco-catolică, reformată etc., voimă numai a constată înainte de tot, că în toamă că unele dogme, asiatică și cestiușă sulevata adeca: de către arhiereu pote să fie unu mirénu, prin diferențele confesiunii se explică și se practică în diferențe moduri. Altcum se explică această la romano-catolici, altcum la greco-orientali și ierarhie altcum la reformati, fără care confesiune din alu ei punctu de vedere. Credinciosii bisericii greco-catolice, de-să la ei capula bisericii este Papa dela Romă, în această cestiușă susțin parerea confesiunii greco-orientale. Prin firesc. Cauza e: că credinciosii bisericii greco-catolice în totă cestiușă dogmatice și rituale, afară de cele 4 puncte cunoscute, au remas și suntu și astăzi greco-orientali.

Cumca in biseric'a greco-orientala numai acele canóne au deplina valóre, cari s'au adusú in conciliile ecumenice înainte de a se formá biseric'a orientala și apuséna : este prea bine cunoscuto, prin

urmăre și cestiunea solevala are să decide numai pre baza și în inteleșlui canónelor aduse în aceste sinode ecumenice, de ore ce biserică gr. or., indată ce se facă despărțirea bisericii în orientală și apusenă, nă mai recunoscută poterea obligatorie a sinodelor ecumenice, ce s'au convocat și tenu în simbol bisericii apusene după totală despărțire. De aici vine ca dela desbinarea bisericii creștine începe în biserică orientală și apusenă greco-orientală nu se provoacă și nici ea se potu provoacă la canónele conciliilor mai prospete; pre cândă apusenii dela desbinarea cea mare începe au tenu mai multe concilii ecumenice și sinode particulari, la căror decizuni s'au provocat atât în cause dogmatice cât și rituale.

Cu unu cuvânt: în biserică orientală numai acele canóne au valoare obligatorie, cari s'au adus până la desbinarea generală, ieră în biserică apusenă au valoare nu numai aceste canóne, ci și cele ce s'au adus mai târziu dela desbinare începe.

Ce dico acum canónele cele vechi relativ la cestiunea solevală?

Canonul 10. alu Conciliului de Sardică vorbindu despre calificatiunea episcopului dice apriatu, că celu ce vrea să fie radicat la demnitatea de episcop trebuie să servescă mai înainte cătă va ani că cantăretiu, hipodiaconu, diaconu și presbiteru; ieră în concil. ecumenic din Nicea s'au spus apriatu, că celu ce este chiamat la demnitate de episcopu, trebuie să fie necasatoritu: Va se dica: celu ce voiesce a ocupă demnitatea de episcopu: trebuie să fie:

- a) din tagm'a preotiesca;
- b) necasatoritu.

Din aceste urmează acum de sine, că

1) în biserică gr. or. pote fi alesu de Episcopu (Archiepiscopu, Metropolitul) ori care preotu necasatoritu, fia acela preotu de prese, vicariu protopresbiteralu (neamesnicu), protopresbiteru, asessoru consistorialu, Vicarul episcopalori episcopu;

- 2) nu se recere, că episcopulu sa fie casatoritu;
- 3) nu face impedecare, déca alesulu episcopu în tempi de mai înainte a și fostu casatoritu;

4) mireanulu, în inteleșu canonice, nu pote fi alesu de Episcopu.

Dovăda pentru aceste este și pracs'a bisericei orientale, și statutul org.

Biserică orientală, chiar și la români, pote areă destule exemple chiar și din tempii cei mai prospeti, spre întărirea parerei noastre. Episcopul Mog'a d. e. în Transilvania nă fostu calogeru, Genadiu, Popescu ori Ratiu din Aradu negrescunul dintră acesti doi, déca nu me inscă memoria, asemenea nă fostu calugeri; Metropolitul gr. cat. Siulatu a fostu preotu casatoritu, ba chiar cu familia, dar firescă la alegerea sea a fostu dejă veduvu. De alta parte și statutul org. spune apriatu, că de Metropolitul pote fi alesu episcopulu său ori-care „presbiteru“, cernu deadreptulu, că episcopulu, alesu de Metropolitul, să se introduca indată în congresu în scaunul său metropolitanu, ieră presbiterul are să supune mai înainte la o esamene canonica înaintea sinodului episcopal.

Despre introducerea (instalarea) unui mirenu statutul nu face amintire nici cu unu cuvânt, unu semn, ca și statutul org. presupune pre baza canónelor susu atinse, ca mireanulu eo ipso nu pote fi alesu de Metropolitul.

Dupa instalarea său introducerea în oficiu, Metropolitul celu nou are să depuna Majestăției Sejormentula de fidelize.

Acăsta dispusetiune n'are — după noi nici o însemnatate canonica, ci numai politica; nici nu este ce-va nou în biserică orientală, de ore ce episcopulu și mai înainte trebuia să depuna juraamentu, ca va fi credinciosu Majestăției Sejor Regelui, și casei domnitorie.

Cu acestea finim seria, articilor nostri despre metropolia veduvita a românilor gr. orient. Ne-am sălăi a chiarifică cestiunea după potintia noastră debila cu tota obiectivitatea și cu nisuntia de a contribui cătă și de pucin la consolidarea, bună intelegeră și sustinerea legalităției între români la alegerea Metropolitului gr. or. Acum ori nici odata! Români gr. or. trebuie să dovedescă atâtă maturitate, cătă pretinde dela densii momen-

tuoitatea și sănătieni'a causei, pentru carea au să se adune la congresul national.

Unu deputat congresualu.

Varietăți.

** (Villa româna) În Retzney în prezent se desgrăpa o villa româna, care s'au zidit aici cu 1600 ani mai nainte. În lungime de 50 metri suntu murii în linie oblique și străpbe, incaperi, apeducte, vase, sticle, pavimentu de mozaic, pareti împliti cu picture, ce semana cu parelli vasești, desgropati în Pompei. Uinelte de pamentu, (una cu inscripție Firmianus) chie de bronz etc. și o moneta de a imperatului Aurelianu (270—275, d. Chr. ceea ce siervescă forte spre afăra elaticei acestor ruine.

** (Cutremoru de pamentu), domesce în Itali'a, încependu din 39 Iunie, causând mari spaime și pagube. În orașulu Valence și biserică s'au ruinat, și încă chiar în momentul, când credinciosii se aflau în numero mare într'ensu'. V'o suta de insi au murit sub ziduri.

Concursu.

Pentru ocuparea stațiunei vacante, de alu 2-lea parochu la biserică ort. res., a SS. Archangeli din Satulungu, de cles'a 1-iu împreună cu unu venituanuale de 1000 fl. v. a. se scrie prin acăstă concursu cu terminu pâna la 30 Augustu a. c.

La acestu postu potu concură numai aceiași, carii pre lângă theologia au absolvit celu putinu Gimnasiulu mare cu esamenu de maturitate, au depusu esamenu de calificatiune înaintea Maritului Consistoriu archidiocesan; au servit celu putinu trei ani că invetatori într'o scola confessională publică, său că diaconi său preoti și s'au distinsu cu purtările loru morale.

Densi voru tramite Pré onoratului Domnul Protopopu respectivu Iosifu Baracu în Brasiovu petituniile loru provedute cu documentele mentionateloru recerintie, și cei mai calificați se voru preferă.

Satulungu, 19 Iuliu 1873.

(2-3) Comitetul parochiale.

Nr. 209/1873.

Concursu.

La scolele centrale române ort. or. din Brasiovu se scrie concursu pentru ocuparea urmărelor posturi:

1. Unu postu de profesorul pentru limbă și literatură magiara la scola comercială și reală.
2. Unu postu de profesorul pentru muzică vocală la gimnasiu și la scola comercială și reală cu 10 ore pe săptămâna;
3. Două posturi de invetitori adjuncți la clasă intâia și a doua paralela a scoli normale (primarie) de băieți.

Cei ce dorescă a ocupă unul din aceste posturi, să binevoiescă a adresă la subscris'a Eforia scolară — celu multu pâna la 20 Augustu (1-ma Sept.) a. c. — concursele loru insocite de documentele, prin care să dovedescă:

- a) că suntu de naționalitate româna și de religie ort. or.; b) că au condită morală și politică bună; c) că au calificatiunea recerută pentru postul la care competă. — La constatarea calificatiunii servește că normativa „Statutul Organic“ alu metropoliei române gr. or. din Ungaria și Ardélu și regulamentul prov. archidiocesan pentru examinarea profesorilor și invetitorilor dela scolele române confessionale. — Competitorii, cari au său esamene formale, său o pracsă scolară, voru fi preferați.

Salariul anualu pentru profesorul de limbă și literatură magiara este 800 fl. v. a. pentru celu de muzică vocală 500 fl. v. a. și pentru unu invetitor adjuncți 300 fl. v. a. prospectu de întrare și dreptu de pensionare.

Celu alesu de profesorul său invetitoriu servescă anul primu de probă, ieră după aceea se

denumescă definitivu, déca va fi depusu esamenulu prescris.

Brasiovu in 16/28 Iuliu 1873.

Eforia scolelor centrale române ort. or.

(2-3)

Concursu.

Pentru ocuparea ambelor posturi de invetatori la scola populară româna gr. or. din Preuriu Brasiovului „Tocile“ se deschide prin acăstă concursu cu terminu pâna in 20 Augustu st. v. a. c.

Cu fa-care din aceste două posturi este împreună unu salariu anualu de căte 250 fl. v. a. ce se platește în rate lunare dela biserică.

Doritorii de a ocupă aceste posturi au a trame pâna la terminu susnumitul concursul loru instruite în sensulu „Statutul Organic“ adresați către Pré onoratului Domnul Protopopu 1-iu alu Brasiovului Iosifu Baracu.

Brasiovu, in 15 Iuliu 1873.

Comitetul parochialu alu bisericiei „Sf. Treimi“ de pe Tocile din Brasiovu.

Stefanu Cicombanu,

(2-3)

presedinte.

Concursu.

Pentru ocuparea postului vacante, de alu 2-lea parochu la biserică ort. res., a SS. Archangeli din Satulungu, de cles'a 1-iu împreună cu unu venituanuale de 1000 fl. v. a. se scrie prin acăstă concursu pâna la 15 Augustu st. vechio a. c.

Emolumentele împreună cu acestu postu suntu:

1. Salariu anuale de 150 fl. v. a. solvindu în 10 rate anticipative.
2. Cuartiru liberu.
3. Gradina de legumi de 115 0.

Doritorii de a ocupă acestu postu au a-si îndreptă recursele loru instruite în sensulu statutului organic bis. adresați Comitetului parochiale gr. or. Rydissimului Domnul Petru Popescu în Fagarasiu.

Fagarasiu in 29 Iuliu 1873.

Petru Popescu, Ioanu Gram'a, Pres. com. par. P. pp.

Ioanu Turcea, notariu.

(2-3)

Concursu.

La scola rom. populară gr. or. din Orastia se deschide prin acăstă concursu pentru doi invetitori.

Emolumentele suntu:

Salariul anualu pentru unul căte 300 fl. v. a. cuartiru naturalu, 4 1/2 orgii de lemn pentru încălditul scoli și căte unu pament aratoriu.

Doritorii de a ocupă vre-un'a din aceste două stațiuni invetatori suntu avisiți a-si asternă subscrisul comitetu suplicele loru adresați către dlu advacatu Dr. A. Tincu presedintele comitetului instruite cu documentele necesare pâna in 15 Augustu a. c. st. v.

Cei ce voru documentă că au servit mai multi ani că invetatori, cei ce suntu in stare a inveti copiii la cantări in chor, precum și cei ce voru posiede cunoștințe pomologice voru ave preferinția la alegere.

Orastia, 14/26 Iuliu 1873.

In contielegere cu protopresbiteralu respectivu.

In numele comitetului parochialu.

(3-3) Dr. A. Tincu.

Concursu.

La scola capitolă normală gr. orientala a tractului Dobrei devenindu vacante două posturi de invetatori cu căte 400 fl. v. a. salariu anualu, spre a căror ocupare se scrie prin acăstă concursu cu terminu pâna la 15 Augustu s. c. st. v.

Competitorii la aceste posturi și voru tramite suplicele loru instruite în sensulu Statutului organicu, și adresați comitetului protopresbiteralu la subscrisul pâna in terminul susu arestatu.

Dev'a 12 Iuliu 1873.

Pentru comitetul protopresbiteralu alu tractului Dobrei.

Ioanu Papiu,

protopopu.

(2-3)